

Синаксар Крсто-поклоне недеље

СТИХОВИ: Нека се сва земља поклони Крсту,
Јер је кроз њега Тебе познала као Бога-Реч

У овај дан, у трећу недељу поста, празнујемо поклоњење часном и животворном Крсту из следећег разлога:

Пошто четрдесето-дневним постом на неки начин се и ми распињемо и умртвљујемо страсти, имамо горчину патњи, имамо чамотињу и падамо духом. Зато се износи у храму часни Крст, да нас освежи и утврди, напомињући нам страдање Господа нашега Исуса Христа и да нас утеши.

Пошто се наш Бог ради нас разапео, колико нама приличи да за њега чинимо? Гледајући на призор владичиног страдања и сећањем и надом на славу крста, олакшавамо наше муке.

Као што је наш Спаситељ узишао на крст и прославио се доживевши срамоћење и горчине, тако приличи и нама да чинимо, ако некада и пострадамо или доживимо тугу, да би се са Христом и прославили.

Са друге стране, када идемо дугим и тешким путем и напором оптерећени, па ако нађемо негде дрво доброг хлада, мало поседнемо и одморимо се и као освежени настављамо даље пут и подвиг.

Тако и сада у време поста да би наставили тешки пут и подвиг, поставили су свети оци усред поста живоносни крст, да нам даде одмор и освежење, те да нас охрабри и учини лакшим преостали напор, онима који се труде.

Или као на пример, кад наилази цар, пред њим иду његови барјаци и скиптри, а затим он сам лично долази, радујући се и веселећи се победи, а са њим се радују и његове слуге.

Тако и Господ наш Исус Христос у жељи да покаже Коначну победу над смрти, када ће са славом изаћи из

гроба у дан васкрсења, шаље испред животворни крст свој као скиптар и симбол царев, да нас обрадује и освежи снаге. Допуњује нам снагу и чини нас да смо спремни да и самог Цара лично дочекамо и да га свечано хвалимо као победиоца.

У сред свете четрдесетнице је ова крстопоклона седмица, јер је света Четрдесетница налик горком извору, због скрушености и присутне нам горчине и туге поста.

Јер као што је божествени Мојсеј положио дрво усред горког извора и претворио га у слатки извор, тако и нас Бог проводи кроз мислено Црвено Море и избавља духовног фараона животворним дрветом часног и животворног крста и заслађује нам горчину поста Четрдесетнице.

Уједно и теши нас који смо као у пустињи, докле нас својим васкрсењем уздигне ка небеском Јерусалиму.

Или, пошто се крст назива дрветом живота, што и јесте, он је као оно дрво засађено усред Едема.

Зато божествени Оци поставише крсно дрво усред свете Четрдесетнице, да нас подсети на Адамово лакомство. Удаљени Адам од дрвета живота враћа се дрвету крста. Окусивши пак ово дрво, више не умиремо, него оживљујемо.

Силом крста твога Христe Боже сачувај и нас од искушења које нам долази од Злога, и удостоји да се поклонимо твојем божанском страдању и живоносном васкрсењу.

Да тобом просветљени пређемо четрдесето-дневно поприште и помилуј нас као једини благ и човекољубиви Бог. Амин.

ПРЕПОДОБНИ ЈУСТИН ЂЕЛИЃСКИ

Рођен је у Врању од оца Спиридона и мајке Анастасије на Благовести 1894. године и стога је на крштењу добио име Благоје. Све до деде му попа Алексе, породица Поповић

била је кроз седам узастопних колена свештеничка. Као дечак често је са родитељима одлазио код Светог Прохора Чудотворца у Пчињски манастир и био сведок чудотворног исцељења благодаћу Светитељевом мајке му Анастасије од тешке болести.

У Првом светском рату узет је у ђачку чету болничара и у том својству повлачи се 1915. са српском војском до Скадра. Не могући раније, због родитеља, остварити своју давнашњу жељу да прими монашки постриг, он то чини сада. По благослову митрополита Димитрија замонаши се у Скадру на Светог Василија Великог 1916. године и узме име Светог Јустина Мученика и Филозофа, из љубави према његовој филозофији по Христу и мучеништву за Христа.

У манастир Ћелије је дошао 28. маја 1948. године где је и остао све до смрти као духовник и богослужитељ, потпуно посвећен молитвено-богословском, научном и преводачком раду. Плод тог дугогодишњег рада у манастиру Ћелијама јесте и његово капитално дело *Житија светих*, објављено у дванаест томова - по један за сваки месец - између 1972. и 1977. године. Ово су до сада најпотпунија житија светих у православном свету. Посебна духовна радост аве Јустина била је што је пред крај свога живота видео одштампану своју трећу књигу Догматике (Београд 1978, на 830 страна). Постали су већ познати и прихваћени његови преводи богослужбених књига, посебно трију Литургија (објављене 1978), Молитвеник, Мали требник (умножено), Велики требник, Акатистник и други текстови (углавном у рукопису).

Упокојио се у Господу у дан свога рођења, лицем на Благовести 1979. године.